

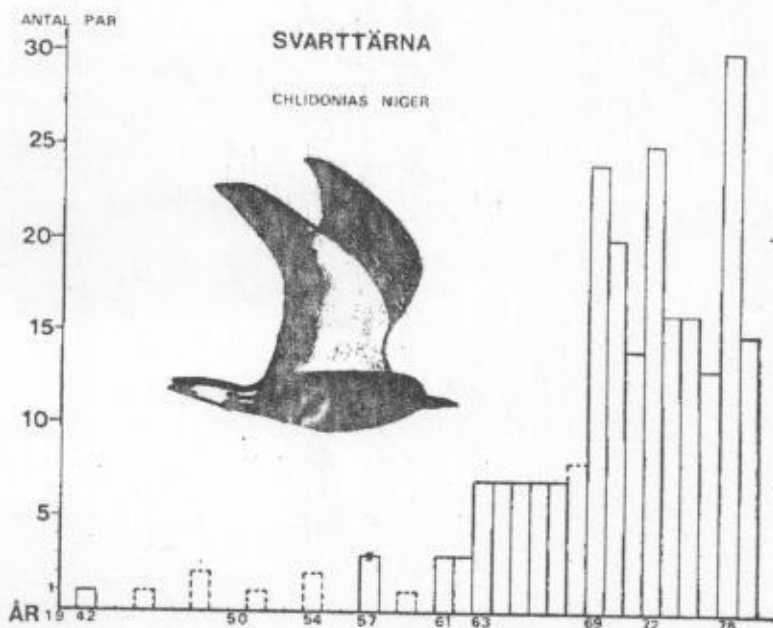
SVARTTÄRNAN Chlidonias niger vid ASKÖVIKEN 1942 - 77 .

Leif Johansson

Svarttärnan var under 1800-talet en vanlig häckfågel i Västeuropa ända upp till Mälardalen. Men den har under de senaste hundra åren minskat starkt i hela sitt utbredningsområde. Denna minskning beror främst på att man torrlagt och uppodlat artens häckbiotop samt den därpå följande igenväxningen.

Svarttärnan räknas idag tillsammans med 8 andra svenska fågelarter som "akut hotade" enligt en lista som publicerats av Skogshögskolan - Naturvårdsverket (Ahlén, I. 1977. FAUNAVÅRD, Om bevarandet av hotade djurarter i Sverige. 1 uppl.)

Desto mer intressant är det då att det finns en population vid Askövikens, som under 60- och 70-talet har ökat markant i motsats till i övriga områden. När Hans Avelin upptäckte svarttärnan på 40-talet häckade endast några få par. Under de senaste åren har "stammen" pendlat mellan 15 och 30 par häckande. I övrigt se tabellen nedan (streckade staplar grundar sig på osäkra eller ej exakt angivna häckningstal).

Tyvärr missgynnas svarttärnan av den pågående igenväxningen vid Askövikens. Om vi ska få behålla svarttärnan som häckfågel i framtiden är det nödvändigt att redan idag sätta in biotopvårdande åtgärder som röjning av sly, strandbete, vasslätter samt dessutom hindra ytterligare utdikningar. Det vore också intressant att anlägga konstgjorda bobalar av växtdelar, eftersom det vissa år verkar saknas lämplig häckbiotop på grund av högvatten och hårda vindar. Även införande av tillträdesförbud kring kolonien under häckningstid vore angeläget.